

[Grethe Philip.]

handel på 36 mill. kr., omfattende bl. a. betydelige udgifter til intern flyvning og til et nyt kystskib, er vi i alt oppe på en samlet ydelse til Grønland på 214 mill. kr. eller ca. 7.000 kr. årlig pr. grønlander. Mon vi ikke alle kan være enige om, at disse tal bærer vidnesbyrd om, at vi med stor styrke går ind for Grønlands opbygning?

Et af de store udgiftsområder, der har været i stærkest vækst, er udgifterne til vort undervisningsvæsen. Også for det kommende år er der tale om betydelige udgiftsstigninger. Det er jo en kendt sag, at undervisningen altid har ligget det radikale venstre stærkt på sinde, og det har derfor været partiet en særlig glæde, at det har været lagt hen til radikale ministre såvel lovgivningsmæssigt som administrativt at skulle stå for de senere års voldsomme udvikling i hele vor undervisning og uddannelse. Måske enkelte vil mene, at der nu er gjort så meget, at vi kunne puste lidt. Jeg tror, de tager fejl. I den stærke erhvervsmæssige udvikling, som hele den vestlige verden er inde i i disse år, vil enhver stilstand på uddannelsesområdet meget hurtigt føre til, at vi sækker agterud.

Vi må ligesom de lande, vi plejer at sammenligne os med, Skandinavien, Vesteuropa, USA, sætte stadig stærkere ind på at uddanne vore unge. Det er den bedste investering, vi kan foretage, men vi må også sikre os, at investeringen sker dér, hvor evnerne er størst. Derfor bør vi sørge for, at unge ikke af økonomiske grunde bremses på et tidligt undervisningsstade, og derfor må vi stræbe mod yderligere at udbygge den støtte, der gives til de ganske unge allerede under skoletiden. Vi må også være villige til at sætte midler af til yderligere intensiveret forskning på forskellige områder. Det er et meget vigtigt led i mulighederne for en økonomisk vækst i samfundet, men vi bør dog nok under hensyn til, at vi er et lille land, samle os

om nogle bestemte, afgrænsede forskningsområder.

Til støtte for min udtalelse om den vægt, man i andre lande lægger på uddannelsen af de unge, vil jeg henvise til referatet af et interview med den amerikanske arbejdsminister, Wirtz. Det er gengivet i det af arbejdsmarkedets sekretariat redigerede blad, Uddannelse og Erhverv, den 24. juni 1963, nr. 3.

Wirtz nævner, at ungdomsarbejdsløsheden i USA rundt regnet udgør 15 pct. Han siger, at årsagen hertil til dels er den hurtige vækst i den yngre arbejdsstyrke, og tilføjer — jeg beder om tilladelse til et par citater —:

„Samtidig mindsker erhvervslivets stigende automatisering antallet af job ved ikke-faglært arbejde meget betydeligt. Den, der har forladt skolen uden at gennemføre skolegangen og er gået ind i et job som ikke-faglært, står nu i de seneste år i mange tilfælde uden arbejde.“

Og han tilføjer:

„Den bedste måde er at styrke erhvervslivet i en sådan grad, at der skabes job i et hurtigere tempo. Desuden må vi udarbejde et helt nyt uddannelsesprogram, et program, der omfatter en tilpasning af hele undervisnings- og uddannelsessystemet til arbejdsmarkedets nye krav. Det vil stille meget store krav til vort uddannelsesapparat.“

Senere i interviewet peger Wirtz på den strukturændring, der er ved at finde sted, og som betyder, at arbejdskraften bør kvalificeres til at bestride job i andre erhverv.

Når jeg har ønsket at omtale dette interview, er det for at understrege den betydning, vi må tillægge såvel vore unges almen- og faglige grunduddannelse som den stadige omskoling af den voksende arbejdskraft med henblik på tilpasning til arbejdsmarkedets stadig skiftende behov og krav.

Jeg sagde før, at undervisningen var af